

Φορολογική μεταρρύθμιση

Η φορολογική μεταρρύθμιση της Κυβέρνησης θα κριθεί εκ του αποτελέσματος στα ερχόμενα χρόνια, κυρίως όσον αφορά στο επίπεδο του δραστικού περιορισμού της φοροδιαφυγής, που είναι το κύριο ζητούμενο.

Σε κάθε περίπτωση, οποιαδήποτε φορολογική μεταρρύθμιση δεν θα έχει κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα αν δεν θεσπιστούν άμεσα τολμηρές μεταρρυθμίσεις, στο πλαίσιο μιας νέας αναπτυξιακής πολιτικής, με στόχο τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας και τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης.

Η μεγαλύτερη πρόκληση για την Κυβέρνηση είναι η σημαντική μείωση της γραφειοκρατίας και της πολυνομίας, η εξαγγελία μέτρων στήριξης κλαδικού και οριζόντιου χαρακτήρα, που θα αφορούν τη μεταποιητική βάση της χώρας και τους άλλους κλάδους της οικονομίας.

Χωρίς αναπτυξιακή πολιτική, η φορολογική πολιτική από μόνη της δεν μπορεί να αντιμετωπίσει το δημοσιονομικό πρόβλημα της χώρας.

Η αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος πρέπει να είναι μεθοδική, ριζική και να ξεκινήσει από μηδενική βάση ώστε το αποτέλεσμα να είναι ένα απλό, δίκαιο και σταθερό φορολογικό σύστημα. Για τους λόγους αυτούς φορολογική μεταρρύθμιση με διαβούλευση δύο μηνών δεν μπορεί να υπάρξει αλλά θα πρέπει να συγκροτηθεί μια διαρκής επιτροπή εμπειρογνομόνων (νομικών, οικονομικών, εκπροσώπων φορέων, κλπ.) με χρονικό ορίζοντα ενός έτους.

Σύμφωνα με την έκθεση Γεωργακόπουλου (2002) «το φορολογικό σύστημα πρέπει να είναι απλό στη διατύπωση και στην εφαρμογή του και όχι ένα κακότεχνο μωσαϊκό.

Πολλές διατάξεις που αφορούν μια φορολογία είναι διάσπαρτες σε διάφορα νομοθετήματα με συνέπεια να μην υπάρχει ένας ενιαίος κώδικας και ως εκ τούτου να είναι αδύνατη η παρακολούθησή τους ακόμα και από ειδικούς σε φορολογικά θέματα. Τόσο τα φορολογικά όργανα όσο και οι φορολογούμενοι είναι αδύνατο να παρακολουθήσουν τις εξελίξεις της φορολογικής νομοθεσίας.

Ταυτόχρονα το δαιδαλώδες φορολογικό σύστημα αποτελεί τεράστιο αντικίνητρο ανάληψης επιχειρηματικής δραστηριότητας αφού κανένας δεν γνωρίζει πότε η Πολιτεία θα αλλάξει το ισχύον πλαίσιο.

Σημαντικότερο πρόβλημα, όμως, δημιουργείται από το γεγονός ότι η βασική ερμηνευτική εγκύκλιος κάθε νόμου κυκλοφορεί συνήθως αρκετό καιρό μετά από την έναρξη εφαρμογής του, με αποτέλεσμα οι φορολογούμενοι να αντιμετωπίζουν σημαντικά προβλήματα ερμηνείας του, να ταλαιπωρούνται και να ταλαιπωρούν τη Φορολογική Διοίκηση για την παροχή διευκρινίσεων. Μερικές μάλιστα φορές, ο ίδιος ο νόμος έχει αλλάξει πριν καν κυκλοφορήσει η εγκύκλιος»

Θα πρέπει λοιπόν η βασική ερμηνευτική εγκύκλιος κάθε φορολογικού νόμου να κατατίθεται στη Βουλή, μαζί με το νόμο και την εισηγητική έκθεση, ώστε να διασφαλίζεται η έγκαιρη έκδοσή της και να δίνεται η ευκαιρία στο Κοινοβούλιο να ενημερώνεται για τον τρόπο με τον οποίο η Φορολογική Διοίκηση ερμηνεύει τις σχετικές διατάξεις, ώστε να περιοριστεί η δυνατότητά της να υπερβαίνει το νόμο.

Η απλούστευση του φορολογικού συστήματος προϋποθέτει την άμεση κωδικοποίηση των διατάξεων που υφίστανται σε διάφορους νόμους σήμερα σε ένα ενιαίο φορολογικό νόμο πλαίσιο.

Τέλος, οι υποθέσεις που υπάρχουν σε φορολογικά δικαστήρια θα πρέπει να τελεσιδικούν το αργότερο σε διάστημα ενός έτους, αλλιώς να παραγράφονται. Στο διάστημα αυτό οι επιχειρήσεις να μη βαρύνονται με πρόστιμα και προσαυξήσεις.